

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: **P. K.**
zastoupený Mgr. Jakubem Hajdučíkem, advokátem
sídlem Sluneční náměstí 2588/14, Praha 5

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Plzeňský kraj**
sídlem Hálkova 14, Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2017, č. j. 1031642/17/2301-80541-403350,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2017, č. j. 1031642/17/2301-80541-403350, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 28 570 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Jakuba Hajdučíka, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Průběh daňového řízení

1. Dne 16. 2. 2017 udělil žalovaný ve věci žalobce vydražiteli MJ EUROKONTAKT s. r. o. příklep k 80 ks červených kovových palet, 600 ks černých plastových palet, 1 000 ks plastových palet UP2, 110 ks kovových beden, 150 ks nestandardních boxů a 86 ks černých plastových palet v dražbě movitých věcí za nejvyšší dražební podání 32 000 Kč, 60 000 Kč, 80 000 Kč, 33 000 Kč, 45 000 Kč a 8 600 Kč [celkem 258 600 Kč, z toho daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) celkem 44 893 Kč], která byla žalovanému uhrazena vydražitelem téhož dne.
2. Žalobce podal dne 17. 3. 2017 daňové přiznání k DPH za únor 2017. Platebním výměrem ze dne 13. 4. 2017, č. j. 821376/17/2301-52521-403044, žalovaný vyměřil žalobci DPH za únor 2017 ve výši 48 692 Kč. Součástí daňové povinnosti na DPH za měsíc únor 2017 byla mj. i daň dle § 108 odst. 4 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „ZDPH“) – odvedená DPH z výtěžku dražby movitých věcí konané dne 16. 2. 2017 v částce 44 893 Kč.
3. Dne 9. 5. 2017 vydal žalovaný výkaz nedoplatků č. j. 1031318/17/2301-80541-403350, sestavený ke dni 5. 5. 2017, v celkové částce 49 311 Kč. Nedoplatky se skládaly z DPH z titulu platebního výměru ze dne 13. 4. 2017, č. j. 821376/17/2301-52521-403044, splatného ke dni 27. 3. 2017, v částce 48 692 Kč a z úroku z prodlení ve výši 619 Kč.
4. Žalovaný dále vydal exekuční příkaz ze dne 9. 5. 2017, č. j. 1031642/17/2301-80541-403350 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“). Napadeným rozhodnutím žalovaný podle § 178 odst. 1, odst. 5 písm. b) a § 190 odst. 1 daňového řádu s použitím občanského soudního řádu nařídil daňovou exekuci příkázáním pohledávky z účtu, a to konkrétně k vymožení nedoplatku 48 692 Kč včetně příslušejícího úroku z prodlení ke dni 5. 5. 2017 ve výši 619 Kč a exekučních nákladů ke dni nařízení exekuce 986 Kč, jakož i úroku z prodlení z částky 48 692 Kč od 6. 5. 2017 do zaplacení, a současně přikázal poddlužníkovi Citfin, spořitelní družstvo, aby nevyplácel peněžní prostředky z účtu žalobce. Nedoplatek měl podle výroku napadeného rozhodnutí vyplývat z toho, že žalobce nezaplatil ke dni 5. 5. 2017 podle vykonatelného výkazu nedoplatků ze dne 5. 5. 2017, č. j. 1031318/17/2301-80541-403350, DPH ve výši 48 692 Kč, splatnou dne 27. 3. 2017, stanovenou rozhodnutím ze dne 13. 4. 2017, č. j. 821376/17/2301-52521-403044, a úrok z prodlení 619 Kč. Napadené rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že žalobce nezaplatil žalovanému vymáhané nedoplatky stanovené výrokem napadeného rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě.
5. Žalovaný následně podle § 181 odst. 2 písm. a) daňového řádu rozhodnutím ze dne 26. 7. 2017, č. j. 1554790/17/2301-80541-403350, částečně zastavil daňovou exekuci nařízenou napadeným rozhodnutím v částce 45 457 Kč. Ve zbylé části, tj. v částce 4 840 Kč, daňová exekuce na základě napadeného rozhodnutí tedy pokračovala. Rozhodnutí o částečném zastavení exekuce žalovaný odůvodnil tím, že po vydání napadeného rozhodnutí zjistil, že nebyly splněny zákonné podmínky pro nařízení daňové exekuce pro částku 45 457 Kč, neboť nedoplatek v této výši byl podle § 108 odst. 4 ZDPH uhrazen před vydáním napadeného rozhodnutí, konkrétně dne 16. 2. 2017 částkou 44 893 Kč odpovídající odvedené DPH z výtěžku dražby movitých věcí konané téhož

dne a dne 25. 4. 2017 nadměrným odpočtem za zdaňovací období března 2017 v částce 78 Kč, a exekuční náklady měly být přiměřeně poníženy o 486 Kč.

II.

Žaloba

6. Dne 30. 6. 2017 podal žalobce proti napadenému rozhodnutí žalobu u zdejšího soudu a domáhal se jeho zrušení.
7. V žalobě žalobce s odkazem na § 108 odst. 4 ZDPH a § 152 odst. 1 písm. a) daňového řádu namítl, že nedoplatky vymáhané napadeným rozhodnutím zahrnovaly i nedoplatek na DPH ve výši 44 893 Kč, který odpovídá DPH z výtěžku dražby movitých věcí žalobce konané dne 16. 2. 2017, přičemž toto DPH měl zaplatit žalovaný, protože realizoval prodej movitých věcí. Žalovaný tedy měl použít DPH z výtěžku dražby na úhradu DPH za únor 2017.
8. V doplnění žaloby ze dne 20. 8. 2018 žalobce uvedl, že vzhledem k rozsudku zdejšího soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 30 A 159/2017-49, byly ke dni vydání napadeného rozhodnutí exekvovány částky zajištění daně, která byla prekludovaná.

III.

Původní a zrušující rozsudek

9. Rozsudkem ze dne 22. 8. 2018, č. j. 30 Af 34/2017-44 (dále jen „*původní rozsudek*“), zdejší soud žalobu žalobce zamítl s následujícím odůvodněním.
10. Napadené rozhodnutí v době rozhodování soudu o žalobě již neexistovalo, protože exekuce nařízená napadeným rozhodnutím byla částečně zastavena. Soud měl žalobní námitky žalobce za důvodné, což uznal i žalovaný částečným zastavením exekuce. Jelikož napadené rozhodnutí ani podkladový výkaz nedoplateků nepracují s relativně samostatnými částkami 45 457 Kč a 4 840 Kč, nemohlo být napadené rozhodnutí soudem zrušeno částečně, kdy ve vztahu k částce 45 457 Kč odpadl předmět řízení částečným zastavením exekuce. Ve zbytku vymáhané částky 4 840 Kč však žádné námitky žalobcem uplatněny nebyly, a proto nemohlo být vyhověno žalobě na zrušení napadeného exekučního příkazu. K doplnění žaloby ze dne 20. 8. 2018 soud uvedl, že se netýkalo napadeného rozhodnutí.
11. Ke kasační stížnosti žalobce byl rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2021, č. j. 5 Afs 310/2018-24 (dále jen „*zrušující rozsudek*“), původní rozsudek zrušen a věc vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení.
12. Ve zrušujícím rozsudku vyslovil kasační soud následující právní názory, jimiž je zdejší soud vázán podle § 110 odst. 4 s. ř. s.
13. Žalobce byl oprávněn podat žalobu přímo proti napadenému rozhodnutí, jímž byl exekuční příkaz (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 2. 2019, č. j. 1 Afs 271/2016 - 53, č. 3873/2019 Sb. NSS). V důsledku následného částečného zastavení exekuce nedošlo k odpadnutí předmětu řízení ani ke zrušení exekučního příkazu. Napadené rozhodnutí je stále pravomocné a zasáhlo do veřejných subjektivních práv žalobce. Zdejší soud tedy musí v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů přezkoumat. Žalobní námitky směřují do nesprávného postupu při evidenci nedoplateků, která se projevila v nesprávném vyčíslení dlužných nedoplateků ve výkazu nedoplateků (přiměřeně srov. rozsudek ze dne 25. 2. 2016, č. j. 9 Afs 52/2015 - 59, č. 3455/2016 Sb. NSS, především bod 40). Zdejší soud je povinen věcně přezkoumat napadené rozhodnutí, přičemž úspěch ve věci může posuzovat jen ve vztahu k

předmětu řízení, který žalobce v souladu s dispoziční zásadou učinil předmětem soudního přezkumu (viz body 26 až 28 a 30 zrušujícího rozsudku).

IV.

Vyjádření účastníků při jednání

14. Soud jednal se souhlasem žalovaného v jeho nepřítomnosti. Žalobce při jednání setrval na svých dosavadních procesních stanoviscích.

V.

Posouzení věci soudem

15. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. V souladu se závazným právním názorem vyjádřeným ve zrušujícím rozsudku soud nepřihlížel k tomu, že po vydání napadeného rozhodnutí došlo k částečnému zastavení exekuce nařízené napadeným rozhodnutím.
16. Žaloba je důvodná.
17. Podle § 153 odst. 1 daňového řádu je nedoplatkem částka daně, která není uhrazena, a uplynul již den splatnosti této daně; nedoplatek je rovněž neuhrazené příslušenství daně, u kterého již uplynul den splatnosti, popřípadě též neuhrazená částka zajištěné daně.
18. Ust. § 176 odst. 1 písm. a) daňového řádu stanoví, že exekučním titulem je výkaz nedoplatků sestavený z údajů evidence daní.
19. Podle § 178 odst. 1 daňového řádu se nařizuje daňová exekuce vydáním exekučního příkazu, čímž je zahájeno exekuční řízení. Daňovou exekuci lze podle § 178 odst. 5 písm. b) daňového řádu provést mj. příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb.
20. Ust. § 181 odst. 2 písm. a) daňového řádu stanoví, že z moci úřední správce daně daňovou exekuci zcela nebo zčásti zastaví, pokud pro její nařízení nebyly splněny zákonné podmínky.
21. Podle § 108 odst. 4 věty první ZDPH ve znění do 31. 3. 2019 platilo, že osoba určená k uskutečnění prodeje obchodního majetku plátce, která přijala úplatu za uskutečnění prodeje obchodního majetku, je povinna zaplatit daň na osobní daňový účet plátce ve lhůtě pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém se tento prodej uskutečnil.
22. Následně popsany skutkový stav, relevantní pro rozhodnutí soudu, nebyl mezi účastníky sporný, když podle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 120 odst. 3 o. s. ř. mohl soud vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků: Napadeným rozhodnutím žalovaný nařídil daňovou exekuci k vymožení nedoplatku 49 311 Kč z exekučního titulu, jímž byl výkaz nedoplatků na DPH včetně úroku z prodlení ze dne 9. 5. 2017, č. j. 1031318/17/2301-80541-403350, odvolávající se na platební výměr ze dne 13. 4. 2017, č. j. 821376/17/2301-52521-403044. Tímto platebním výměrem žalovaný vyměřil žalobci DPH za únor 2017, které zahrnovalo i DPH odvedené z výtěžku dražby movitých věcí žalobce konané dne 16. 2. 2017 v částce 44 893 Kč. Kromě specifikovaného nedoplatku 49 311 Kč byla napadeným rozhodnutím nařízena

exekuce i k vymožení exekučních nákladů 986 Kč a úroku z prodlení z částky 48 692 Kč od 6. 5. 2017 do zaplacení. Důvodem napadeného rozhodnutí bylo skutkové zjištění, že žalobce včas nezaplatil vykázané nedoplatky.

23. Z výše citovaného § 108 odst. 4 věty první ZDPH je zřejmé, že žalovaný, jenž dne 16. 2. 2017 přijal nejvyšší dražební podání v dražbě movitých věcí žalobce zahrnující DPH v částce 44 893 Kč, byl povinen zaplatit toto DPH na osobní daňový účet žalobce do 27. 3. 2017 [srov. § 101 odst. 1 písm. c) ZDPH ve znění do 30. 6. 2017]. Daňová povinnost žalobce z DPH za únor 2017 co do částky 44 893 Kč tak měla zaniknout plněním žalovaného, aniž by na DPH mohl vzniknout v tomto rozsahu nedoplatek podle § 153 odst. 1 daňového řádu, protože splatnost v § 108 odst. 4 věty první ZDPH ve znění do 31. 3. 2019 a v § 135 odst. 3 daňového řádu jsou stanoveny shodně. Skutečnost, že žalovaný nařídil napadeným rozhodnutím daňovou exekuci neoprávněně, pokud jde o částku 44 893 Kč, žalovaný potvrdil jak v soudním řízení správním (viz vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 16. 8. 2017), tak i ve svém následném rozhodnutí ze dne 26. 7. 2017, č. j. 1554790/17/2301-80541-403350, jímž nařízenou exekuci částečně zastavil, a to (kromě jiného) i pro částku 44 893 Kč s odůvodněním, že nedoplatek v této výši nevznikl, protože byl podle § 108 odst. 4 ZDPH uhrazen z výtěžku dražby movitých věcí konané dne 16. 2. 2017.
24. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobní námitka, že nedoplatky vymáhané napadeným rozhodnutím zahrnovaly i nedoplatek na DPH za únor 2017 ve výši 44 893 Kč, který měl být uhrazen žalovaným z výtěžku dražby, jež byla svým obsahem přípustnou námitkou věcné nesprávnosti výkazu nedoplateků dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2016, č. j. 9 Afs 52/2015 - 59, č. 3455/2016 Sb. NSS, byla tedy důvodná. Napadené rozhodnutí je tudíž nezákonné, protože jím byla nařízena daňová exekuce (mj.) k vymožení neexistujícího nedoplatku v částce 44 893 Kč. Jelikož je výrok napadeného rozhodnutí včetně odkazu na předmětný výkaz nedoplateků formálně i materiálně nedělitelný, muselo být napadené rozhodnutí zrušeno zdejším soudem jako celek.
25. Soud shrnuje, že žaloba žalobce byla důvodná, a proto soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí, soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VI.

Náklady řízení

26. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II tohoto rozsudku postupem podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 110 odst. 3 s. ř. s.
27. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalobci přiznal soud plnou náhradu nákladů řízení v celkové výši 28 570 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 20 570 Kč, kterou tvoří odměna za 5 úkonů právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a kasační stížnosti, účast u jednání zdejšího soudu dne 22. 8. 2018 a 23. 11. 2021 dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu], 5 paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a 21 % DPH ze součtu těchto částek ve výši 3 570 Kč. Dále jde o zaplacené soudní poplatky za

žalobu ve výši 3 000 Kč [položka 18 odst. 2 písm. a) přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích] a za kasační stížnost v částce 5 000 Kč (položka 19 přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Pokud jde o žalobcem v žalobě požadovanou odměnu advokáta za repliku, takový úkon právní služby advokát žalobce v řízení neprovedl. Doplnění žaloby ze dne 20. 8. 2018 se projednávané věci netýkalo, proto nemohlo jít o důvodně vynaložený náklad ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. Lhůta k plnění nákladů řízení byla stanovena podle § 160 odst. 1 in fine o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 23. listopadu 2021

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu